

Aan het woord:

Mr. J.F.J. (Jan) van den Hoek van Online-recht.nl

“GOO for it! Mediation bij en door de rechter”

Mr. M.J. (Maarten) de Mol van Otterloo van Mediators Network

“Kinderalimentatie bij steeds vaker voorkomende samengestelde gezinnen”

P.S. (Scott) Martens van Martens Scheidingsadvies & BudgetScheiding.NL

“De praktijkgids (echt)scheiding 2016 is niet alléén geschreven voor consumenten...”

KRING VAN
SCHEIDINGSSPECIALISTEN

“GOO for it! Mediation bij en door de rechter”

Recentelijk was ik als advocaat voor het eerst betrokken bij een unieke pilot van de rechtbank Amsterdam, GOO genaamd, oftewel: Gericht-Op-Oplossing. Sinds een jaar of anderhalf bestaat dit fenomeen nu, waarbij de rechter de partijen op een pro-actieve(re) wijze naar een eventuele oplossing begeleidt. Deze mogelijkheid wordt op dit moment nog slechts geboden door de Amsterdamse kantonrechter, handelsrechter en (de voor mijn zaak relevante) familierechter.

Nu zich in deze (echtscheidings)zaak al vanaf het eerste begin (op de voorlopige voorzieningen-zitting) tekenen van een “vechtscheiding” openbaarden en de partijen hun standpunten gaandeweg eigenlijk alleen maar verder aanscherpten, leek een door partijen zelf gekozen oplossing ver weg.

Na kennisneming van het procesdossier meende de rechtbank desalniettemin dat de zaak zich voor GOO-afhandeling leende, zodat aan partijen de vraag werd voorgelegd of zij van de geboden mogelijkheid gebruik wilden maken. Nu dit het geval bleek, werd het traject verder ingeslagen en wat mij betreft zou het experiment een voltreffer blijken als er uitgerekend in deze zaak daadwerkelijk een oplossing zou worden bereikt. Want er lagen nogal wat onderwerpen op tafel: de zorgregeling, kinder- en partneralimentatie (let wel: partneralimentatie over en weer, ook dat zie je niet elke dag), de waardering van de woning, de gebruiksvergoeding, de juridische duiding van een schuldbekentenis, en niet in de laatste plaats de afwikkeling van de huwelijkse voorwaarden, inclusief vergoedingsrechten en de kosten van de huishouding.

Bovendien was bekend dat één van de partijen op in ieder geval één onderdeel uit principiële oogpunt niet zou bewegen, ook al zou er juridisch wellicht anders naar kunnen worden gekeken. Het leek dus meer op een “mission impossible”.

De rechtbank had laten weten vier uur voor de behandeling te zullen uittrekken. Dat lijkt lang, maar in die tijd dienden dan ook nogal wat hobbels te worden genomen. Bij binnenkomst om 9.00 uur (vanuit Hellevoetsluis komend had ik dus ruim twee uur de tijd om in de auto alvast over een juiste “toonsetting” na te denken) bleek dezelfde rechter zitting te houden als die een jaar ervoor ook de voorlopige voorzieningen had behandeld.

Geen van partijen had, meen ik, slechte ervaringen met de persoon van deze rechter en dat helpt; naar ik begrijp hebben GOO-rechters overigens een aparte op dit project toegesneden opleiding gekregen en ook dát is winst. De rechter had vooraf een karafje water voor de partijen laten neerzetten met daarbij als motiverende opmerking dat dat “normaal gesproken niet gebeurt” vanwege het risico van het over en weer “gooien van water”.

Maar voor partijen in een GOO-traject werd dus een uitzondering gemaakt. Zo voel je je als partij gelijk een stuk verantwoordelijker voor een goed verloop, zal de achterliggende gedachte zijn. Wat mij betreft was het bovendien pure noodzaak, gezien de lange duur van het gebeuren, in dit specifieke geval uiteindelijk zelfs zo’n vijf uur.

Zoals de mediation functionaris eerder telefonisch al had toegelicht, zou de zitting in delen worden opgesplitst, aanvangend met een uitleg door de rechter hoe de zitting zou verlopen. Daarna zouden de advocaten gelegenheid krijgen om de wederzijdse standpunten juridisch toe te lichten.

Onderwijl zou de rechter vragen kunnen stellen aan zowel de advocaten als hun cliënten. Tot zo ver lijkt alles nog op een reguliere zitting, met dit verschil dat de rechter in deze eerste fase partijen al kort bevraagt over wat “voor hen belangrijk is”.

Rust, snelle afwikkeling, het gevoel recht te worden gedaan, een eerlijke verdeling bewerkstelligen zijn dan wat genoemde punten. Na een korte schorsing wisselen advocaten en hun cliënten van plaats, waarmee de zitting in een meer emotionele fase belandt en de zaak meer “de diepte in” gaat.

De rechter spreekt de partijen dan zelf meer en rechtstreeks aan en vraagt wat “belangrijk” voor hen is en welke uitkomst zij uiteindelijk van de zitting verwachten.

Op een flipboard heeft de griffier alvast wat eerste “belangen” van eenieder genoteerd en die worden door de rechter min of meer langsgelopen, met zo nu en dan een uitstapje naar het juridische kader (met mogelijk een voorzichtig voorlopig oordeel over spelende onderwerpen).

De rechter benoemt eventuele andere onderliggende belangen, zoals bijvoorbeeld de wens van de één om een (liefst gemeend) “sorry” van de ander te horen, waar dat eventueel op zijn plaats zou zijn.

In het onderhavige geval liet de ene partij weten zo’n sorry van de ander wel te willen horen, maar dat dat beslist niet genoeg zou zijn en dat het het ingenomen standpunt geenszins deed veranderen. Niettemin leek het aan de orde stellen van een dergelijke verontschuldiging toch van positieve invloed te zijn op het vervolg van de zitting. Om verder te verdiepen vraagt de rechter beide partijen wat het voor hen zou betekenen als zij al hun vorderingen zou af- dan wel toewijzen.

Zou bij toewijzing een volledig bevredigend gevoel overheersen of toch niet helemaal. Zou de eventuele wens om het contact enigszins hersteld te krijgen (al was het maar in het belang van de kinderen) hierdoor in gevaar komen, doordat de ander volledig het ongelijk zou krijgen?

En hoe zouden partijen het ervaren als al hun vorderingen volledig zouden worden afgewezen?

“GOO for it! Mediation bij en door de rechter”

Dat de zitting ontspannen verliep getuige het antwoord van mijn cliënt op deze vraag: “Dan zou ik mij oprecht zorgen maken over het beoordelingsvermogen van de rechter” én vooral de manier waarop iedereen (waaronder de rechter zelf) dit als grapje zag en niet als beledigend.

Belangrijk in de context van een GOO-behandeling is dat partijen in het vervolg van de zitting “vrijelijk” en “vertrouwelijk” kunnen onderhandelen, zowel op de gang als in aanwezigheid van de rechter. De procespositie van partijen wordt er dus niet negatief door beïnvloed.

Wel maakt de rechter duidelijk dat zij uiteindelijk een knoop zal doorhakken indien partijen niet tot een vergelijk kunnen komen. Dit is dus wezenlijk anders dan bij de gebruikelijke mediation (hoewel het RTL-programma Divorce Hotel indertijd anders deed vermoeden). Dat bij GOO ruimschoots de tijd wordt genomen, zodat partijen hun verhaal kwijt kunnen is, denk ik, doorslaggevend voor de slaagkans. Partijen voelen zich echt gehoord en dat doet wat met ze. Het leidt ook tot (zelf)reflectie en inzicht in de gevoelens van de ander.

De GOO- aanpak heeft in deze zaak, zij het eerst na zo’n 5 uur, geleid tot volledige overeenstemming. En zelfs bleek men dus bereid van de eerdere onwrikbare principes af te stappen. Mijn eerste indrukken na afloop (gezien ook de opgeluchte gezichten) waren zeer positief en ik had – eerlijk gezegd – vooraf niet verwacht dat er een oplossing in overleg zou kunnen worden bereikt.

Naar ik begrijp zijn er nog maar weinig (zo’n 20) zaken op deze wijze behandeld. Graag heb ik hier mijn positieve ervaring met dit experiment willen beschrijven.

Laten we hopen dat de pilot navolging krijgt in de andere arrondissementen. Overigens kan dit wellicht enigszins worden gestimuleerd indien partijen en hun advocaten er zelf om gaan vragen. Want het is niet alleen de rechtbank die nagaat of er zaken op de rol staan die zich voor GOO lenen, ook partijen zelf mogen de rechtbank daartoe een verzoek doen.

Mr. Jan van den Hoek

Jan is in 1978 als advocaat beëdigd (Rechtbank Rotterdam) en is vanaf dat moment onafgebroken in die functie werkzaam. Na zijn stage op een klein kantoor in Rotterdam (algemene praktijk), is hij zelfstandig advocaat sinds 1981. Vanaf 2000 is hij werkzaam in Hellevoetsluis. Daarnaast is Jan mede-oprichter en secretaris van de Kring van Scheidingspecialisten (KvSs). Jan is met name actief op het gebied van het familierecht.

Voor meer informatie: www.online-recht.nl.

“Kinderalimentatie bij steeds vaker voorkomende samengestelde gezinnen”

Al enige tijd laat het aantal echtscheidingen een stijgende lijn zien. Vooral in nieuwere wijken bestaat inmiddels nogal eens een ratio waarbij één op de twee huwelijken voortijdig wordt ontbonden. Dat geldt natuurlijk ook voor andere vormen van samenleving.

Op zich is natuurlijk veel hierover te zeggen, maar zeker is dat er dus ook sprake zal zijn van nieuwe relaties met als gevolg – naast de reeds bestaande kinderen - nieuwe eigen of stiefkinderen, kortom er ontstaat een sterke toename van het aantal samengestelde gezinnen, ook wel samenloop genoemd. In de praktijk doemen dan nogal eens vragen op hoe dat dan is geregeld in wettelijk opzicht. In het rapport alimentatienormen, de ‘tremnormen’ wordt daar aandacht aan besteed.

In het rapport tremnormen wordt gesproken over de rangorde van de onderhoudsgerechtigden. Indien een persoon verplicht is levensonderhoud te verstrekken aan twee of meer personen en zijn draagkracht onvoldoende is om dit volledig aan allen te verschaffen, hebben zijn kinderen en stiefkinderen die de leeftijd van eenentwintig jaar nog niet hebben bereikt, voorrang boven alle andere onderhoudsgerechtigden. Deze voorrangsregel leidt ertoe dat allereerst de kinderalimentatie wordt bepaald en dat pas daarna wordt beoordeeld of ook nog ruimte bestaat voor het opleggen van partneralimentatie.

In 2014 is door de Hoge Raad aangegeven dat deze voorrangsregel van de wet alleen geldt voor partijen die door een juridische kwalificatie partners zijn, dus voor gehuwden en geregistreerd partners. Voor partijen die op andere wijze samenleven zou een soort morele onderhoudsverplichting kunnen ontstaan bijvoorbeeld wanneer de man met een vrouw gaat samenwonen samen met haar kinderen uit een eerdere relatie. Voor deze kinderen bestaat geen onderhoudsplicht voor de vader omdat de vader juridisch niet kwalificeert als 'stiefouder'. Door deze voorrangsregel voor kinderen komt het nogal eens voor dat bij hertrouwen een verplichting jegens – nieuwe - inwonende stiefkinderen kan ontstaan, waardoor de oorspronkelijke partneralimentatie (aan de gewezen echtgenoot) verlaagd dient te worden als gevolg van de voorrangsregel. Doordat meestal een herberekening van de alimentatie wordt verzocht, zal de draagkracht over meer kinderen dienen te worden verdeeld en kan het mogelijk zijn dat er minder ruimte voor partneralimentatie is.

De hoofdregel is dat een ouder onderhoudsplichtig is voor de eigen kinderen en ook voor stiefkinderen die tot zijn gezin behoren (op dat woonadres staan ingeschreven). Daarnaast kunnen ook anderen onderhoudsplichtig voor een kind zijn, en op die wijze dienen alle onderhoudsplichtigen ieder voor een deel in de onderhoudsbehoefte van het kind te voorzien. Het is niet zo dat eigen kinderen voorrang hebben boven stiefkinderen. De Hoge Raad heeft aangegeven dat een onderhoudsplichtige in beginsel zijn draagkracht moet aanwenden voor alle (stief)kinderen en dan in gelijke delen, tenzij omstandigheden een andere verdeling rechtvaardigen bijvoorbeeld bij grote verschillen in behoefte tussen kinderen van verschillende ouders of als er door omstandigheden een bijzondere band tussen onderhoudsplichtige en kind bestaat. Voordat gekeken wordt naar de draagkracht moet ook gekeken worden of er wel sprake van draagkracht is. In de regeling is bepaald dat iedere ouder in elk geval een minimumbijdrage van 25 euro per kind per maand dient bij te dragen aan de kosten.

Daarnaast is er ook de bepaling dat vaststelling van een bijdrage zou

leiden tot een onaanvaardbare situatie, de zogenaamde aanvaardbaarheidstoets. Daarbij wordt gekeken naar alle relevante omstandigheden van het geval zoals de financiële situatie (inkomen en vermogen) van de onderhoudsplichtige, de noodzaak van de lasten, de mogelijkheid zich van de lasten te ontdoen, de verhouding tussen de onderhoudsplichtigen en de zorgregeling. Volgens huidige rechtspraak kan in gevallen waar sprake is van schulden, andere lasten of een lager inkomen dan 1.250 euro netto per maand, de vaststelling van een bijdrage op basis van de tabel tot een onaanvaardbare situatie leiden voor de onderhoudsplichtige. Van een onaanvaardbare situatie is sprake indien de onderhoudsplichtige bij de vast te stellen bijdrage niet meer in de noodzakelijke kosten van bestaan kan voorzien, of van zijn inkomen na vermindering van de lasten minder dan 90% van de voor hem geldende bijstandsnorm overhoudt. Diegene die een beroep doet op deze uitzondering, zal dat dienen aan te tonen.

Bij het vaststellen van de hoogte van de te betalen kinderalimentatie dient gekeken te worden naar de draagkracht van alle onderhoudsplichtigen en naar de behoefte van alle kinderen. Eerst wordt vastgesteld welk kind welke behoefte heeft en vervolgens wordt gekeken naar de draagkracht van iedere onderhoudsplichtige en welke kinderen voor die draagkracht in aanmerking komen. De volgende stap is het vaststellen hoe de onderlinge draagkracht van iedere onderhoudsplichtige verdeeld dient te worden per kind.

Voor de bepaling van de behoefte van ieder kind dient te worden gekeken naar de tabellen ‘eigen aandeel kosten van kinderen’ zoals gevoegd bij de tremnormen. Bij samengestelde gezinnen is het nodig te kijken naar de beschikbare draagkracht per onderhoudsplichtige en dan deze draagkracht te verdelen over alle kinderen waarvoor de onderhoudsplichtige alimentatieplichtig is. Indien die draagkracht onvoldoende is om aan alle onderhoudsverplichtingen te voldoen zal de beschikbare draagkracht moeten worden verdeeld over de kinderen volgens de formule: vastgestelde behoefte per kind gedeeld door totale behoefte alle kinderen maal de draagkracht van de onderhoudsplichtige.

Indien de gezamenlijke draagkracht die bestemd is voor een kind hoger is dan de behoefte, dient de kinderalimentatie vastgesteld te worden op grond van een draagkrachtvergelijking tussen de man en de vrouw en deze zal gebruikt worden voor de bepaling van het aandeel van de man en de vrouw in de kosten van het kind.

De formule hiervoor is:

(eigen draagkracht/totale draagkracht)

X de totale behoefte.

Het goed vaststellen van de alimentaties bij samengestelde gezinnen is en blijft een nauwkeurige zaak met specifieke aandachtspunten, waarbij de hulp van een specialist aan te raden is.

Mr. Maarten de Mol van Otterloo

Maarten is registermediator bij Mediators Network en bestuurslid bij de Kring van Scheidingsspecialisten (KvSs). Hij is vooral actief als scheidingsmediator en als business mediator.

Voor meer informatie: www.mnwk.nl.

“De praktijkgids (echt)scheiding 2016 is niet alléén geschreven voor consumenten...”

Een boek schrijven is lastig, maar als je een perfectionist bent, een interessante uitdaging. Tenminste, als je van uitdagingen houdt. Hetzelfde geldt voor het schrijven van een column in een nieuwsbrief. Elke keer weer vraag je jezelf af waar je het over gaat hebben, of het geschrevene nieuwswaarde heeft, in hoeverre verdieping gezocht moet worden, je op andermans tenen mag staan, of juist niet.

Bij sommige, meer bekende, schrijvers is het uitlokken van nóg meer reacties op hun “point-of-interest” een primaire doelstelling. Samen met een aantal medestanders beïnvloeden zij de opinie door een megalomaan gebruik van de gedrukte pers, sociale media of radio en tv. Mijn voormalig en zeergewaardeerde docent Bestuurskunde, de heer dr. Arend Geul, gaf tijdens een reünie van de Avans Hogeschool zo’n 4 jaar geleden een gastcollege over juist dit onderwerp. De heer Geul behandelde in zijn proefschrift “de strategieën en werkwijzen die Nederlandse beleidsmakers kunnen gebruiken om beleid gestalte te geven. Hij zette de strategieën en werkwijzen eerst op een rij en bepaalde daarna onder welke omstandigheden een methodiek wel werkt en wanneer niet”. Uiterst logisch zou je zeggen, maar één van de uitkomsten vond ik wel erg verhelderend.

In zijn college behandelde hij ook de invloed die de media heeft op de beeldvorming van burgers in de maatschappij. Juist de totstandkoming en beïnvloeding van die beeldvorming kon beleidsontwikkeling helpen om effectiever te besturen. Het kunnen besturen is, vanuit het vak bestuurskunde, gezien geen opsomming meer van allerlei bureaucratische instituten, hoogleraren, lobbyisten, politici of journalisten, maar kende een nieuwe sterk groeiende dimensie. Die dimensie zou zijn: “crowdherding”. Oftewel door heel gericht bepaalde mediainstrumenten in te zetten kon bijvoorbeeld de beeldvorming van een overgrote massa op een genuanceerde manier bijgestuurd worden ten faveure van de overheid of zelfs ‘bevriende overheden’ van andere landen. De laatste ‘hatrick’ van onze overheid was de F-35. Eerst verguisd door de politiek, toen door de massa en sinds enkele weken een toeristische attractie en nu een icoon van Defensie. Dat allemaal door een enthousiast gemaakte media en ‘herd’.

Tijdens dat gastcollege zag ik meteen allerlei parallellen en verbanden en moest ik ook denken aan de film “Wag the dog” van Dustin Hoffman en Robert De Niro. In deze film wordt haarfijn uiteengezet hoe een regering middels pure beeldvorming een volk laat geloven dat een ingezette oorlog door de Amerikanen gerechtvaardigd zou zijn om een presidentieel sekschandaal te verbloemen. U raadt het al: ze komen er ook daadwerkelijk mee weg. Even los van het feit of dit klopt, is de essentie van de boodschap mij wel duidelijk. Geloof en overtuiging zijn niet de enige stromingen die mensen en groepen op de been brengen en houden. Ook de media speelt hierin een steeds belangrijker rol en verwordt: tot een stroming. Dus niet alleen signalerend, verwijzend of verslaggevend maar dus ook beperkend, verruimend of -en dat is des te kwalijker- meer sturend. Als een dergelijk stuurmiddel in handen komt van één of enkele personen is dit wapen misschien wel gevaarlijker dan een atoombom die (achteraf) al een tijdje zoekgeraakt blijkt te zijn.

Kijk bijvoorbeeld naar het machtsdomein van mediatycoon Rupert Murdoch en diens afluisterpraktijken. Als er één grote herder en vele talloze schaapjes viel aan te wijzen dan was het wel ‘mister Murdoch himself’ en de Britse lezers van News of the World. Ik zie meteen een vergelijk met een Bondfilm... Op welke momenten en hoe vaak heeft hij, al dan niet samen met de Westerde overheden, zijn invloed uitgeoefend en tot in welke details heeft dit ons leven (in)direct beïnvloed? Ik vrees dat we het nooit zullen weten.

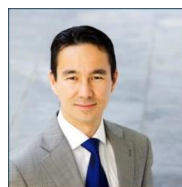
U zult wel denken, wat heeft dit nu te maken met die praktijkgids van je? In beginsel: helemaal niets. Behalve als we “inside the herd” oftewel “in de bewegende kudde” zelf gaan kijken. Dus even geheel los van crowdherders zoals Facebook, LinkedIn, Linda, DWDD, het Journaal en RTL Late Night etcetera. De vraag die mij enorm boeit, is wat de ‘herd’ beweegt om een specifieke kant op te bewegen. Wat zijn de overwegingen en sentimenten om wel of niet te kiezen voor een bepaalde route? Ook ‘inside the herd’ heb je één frontrunner die besluit om wel of niet te luisteren naar de bordercollië, maar heb je ook adjudant-schape die zo’n besluit al dan niet bekrachtigen.

In tegenstelling tot de ramp van een sprinkhanenplaag, vraag ik mij af wanneer de Praktijkgids (echt)scheiding nu eens opgepikt wordt door een grote langstrekkende kolonie spotvogels die niet alleen het boek koopt, maar ook eens echte mening vormt over het geschrevene. Ik zou die reuring graag eens een keer meemaken. Willen weten of hetgeen is geschreven met de tien andere auteurs ook echt de waarde toevoegt die men van een (echt)scheidingboek had verwacht.

Niet in de laatste plaats is de gids ook bedoeld om het taboe van “over je scheiding te praten” te kunnen doorbreken. Ik hoor namelijk alleen klachten over een verkeerd verlopen mediation of conflictscheiding als ik zelf specifiek vraag naar het hoe en waarom van bepaalde teksten of berekeningen. Het zal bij sommigen cliënten en ook scheidingsprofessionals ongetwijfeld ‘een zenuw blootleggen’ maar ik vermoed dat veel cliënten hun scheiding, en wellicht ook hun keuze voor de betreffende scheidingsadviseur, zo snel mogelijk willen vergeten. Te confronterend allemaal... Het vreemde is dat (echt)scheiding in negatieve, publicitaire zin, wel goede zaken doet. De programma’s Divorce, Divorce Hotel (een tergend slecht programma overigens; laten we hopen dat die niet terugkomt met Annemarie van Gaal) en de soap GTST varen er wel bij. De ‘herd’ pakt graag het sappige van een scheiding op via de tv. De tv die wederom als buffer dient voor hetgeen een ander in een fictieve setting overkomt en waar massa’s mensen ongevraagd advies over zouden willen geven. Lekker veilig dus, met een wijntje en een nootje erbij.

Toen ik eind vorige week de eerste drukversie van de gids in mijn hand had, dacht ik: “wil ik de ‘herd’ wel verleiden tot een massaal gidsbezoek’ om vervolgens bakken met geld verdienen? Moet ik veel energie (en ook reclamegeld) gaan steken in het promoten ervan? Of moet de gids vooral gezien worden als “een zelfontwikkelande scheidingsautoriteit” die zich niets aantrekt van die massahysterie en de mediahypes? Is de oprechte steun en waardering van veel professionals uit het scheidingsland niet véél belangrijker? Mijn reflecterende vraag was daarmee meteen beantwoord...

Ik wens u veel kritische cliënten toe, zodat ook u blijft groeien!

Scott Martens

is oprichter en adviseur van Martens Scheidingsadvies, BudgetScheiding.NL en ExpatDivorces.NL. Scott is register-scheidingsadviseur, gecertificeerd pensioenadviseur, interim-manager en voorzitter van de Kring van Scheidingspecialisten (KvSs).

Informatie: www.mscheidingsadvies.nl
E-mail: scott@mscheidingsadvies.nl

Colofon

Redactie

Jan van den Hoek, Maarten de Mol van Otterloo en Scott Martens

Ontwerp

Scott Martens

Redactieadres

Esplanade 25
3221 LW Hellevoetsluis

E-mail: info@kvss.nl

Nieuwsbrief

Deze nieuwsbrief is een periodieke uitgave van de Kring van Scheidingspecialisten (KvSs).

Deze nieuwsbrief, de websites alsmede de hieruit voortvloeiende activiteiten zijn activiteiten van de Kring van Scheidingspecialisten (KvSs), welke bij de Kamer van Koophandel is geregistreerd onder KVK-nummer: 63015005. Zie voor meer informatie de website: www.kvss.nl.

Aan- of afmelden

Wilt u deze nieuwsbrief niet meer ontvangen of juist een ander aanmelden?

[Klik hier](#) om ons een e-mail met bericht van afmelding te sturen.

Disclaimer

Voor alle via of door de Kring van Scheidingspecialisten (KvSs) verstrekte informatie gelden onze voorwaarden zoals opgenomen [in onze disclaimer](#).

